

Nico.de lyra

Epheſ. ii. Dicit igiſ ante faciem hoſis: qz aſi pſideratione euan-
geliste Matthei ſicut obiectum. pprū eſt poſita ſimilitudo alte-
ri hominiſ. i. xp̄i: culus p̄cipue cōſiderat h̄uānū atē: t bñ di-
citur christus alter hō: qz fuit alter ab omnib⁹ alijs hominiſ:
qz omnes alij p̄ceſſerū de radice peccati. Iſte aut ſol⁹ iſocēs:

Incepit epiftola beati Hieronymi ad Damā-
ſum papā in quattuor euangelistas.

Beatissimo pape Damaso Hiero-
nymus. Nouum opus me facere
cogis ex veteri: vt post exēplaria
scripturarū toto orbe diſpla: qua-
ſi qdā arbiter ſedē: t qz iter ſe va-
riant q̄ ſint illa q̄ cū greca pſentiā veritate: de-
cernā. Diuſ labor ſed periculosa pſumptio iudi-
care de ceteris: iſum ab omnib⁹ iudicandū: ſe-
nis mutare linguam: t canes centē mundū ad in-
itia retrahere paruolorū. Quis eni doctus pa-
riter et indoctus: cū in manus volumē aſſūpe-
rit: t a ſaliua quā ſemel imbibit viderit diſcrepa-
re quod lectitat: nō ſtatiū erumpat in vocē me
fallarium: me clamans eſſe ſacrilegium q̄ audeā
aliquid in veteribus libris addere: mutare cor-
rigere. Aduersus quā inuidiā duplex cauſa me
consolatur: q̄ et tu qui ſumus ſacerdos es: fieri
iubes: et verum non eſſe quod variat. etiā male
diorū teſtimonio comprobatur. Si eni latinis
exemplaribus fides eſt adhibenda: respōdeant
quibus tot ſunt exemplaria pene quoſ codices.
Sinautem veritas eſt querenda de plurib⁹ cur
non ad grecā originem reuertentes: ea que v̄l a
vitioſis interpretibus male edita: vel a pſūptō-
rib⁹ iperitis emēdata peruersius: vel a librarī-
is dormitantibus aut addita ſunt aut mutata
corrigim⁹. Neq; vero ego de veteri diſputo te-
ſtamento: quod a ſeptuaginta ſeniorib⁹ in gr̄
cam linguam verſum: tertio gradu ad nos vſq;
peruenit. Non quero quid aquila quid symma-
chus ſapiāt: quare theodotion inter nouos tve-
teres mediūs incedat. Sit illa vera interpreta-
tio quaz apli. pbauerūt. De nouo nū loquor te-
ſtamento quod grecū eſſe non dubiū eſt: excepto
apoftolo Mattheo: qui p̄m⁹ in iudea euāgeliuſ
christi hebraicis litteris edidit. Hoc certe cuſ in
noſtro ſermone diſcordat: t diuersos riuulorum
tramites ducit: vno de fonte querend⁹ eſt. Pre-
termitto eos codices quos a Luciano t heſtitio
nūcupatores paucorū hominū aſſerit puerſa cō-
tentio: quib⁹ vtiq; nec in veteri instrumēto poſt
ſeptuaginta interpretes emēdata qd licuit: nec
in nouo p̄fuit emēdasse: cū multarū gentiū lin-
guis ſcriptura ante translata doceat falſa eſſe q̄
addita ſūt. Igitur hec preſens prefatiūcula pol-
licetur quattuor tñ euāgelia: quoꝝ ordo ē iſte:
Mattheus: Marcus: Lucas: Johannes: codi-
cum grecorum emēdata collatione ſed veterū:
que ne multum a lectionis latine consuetudine

Prologus

Nico.de lyra

p̄ quē ad iuſticiā ſūt alij redueti: fm qd ſcribiſ ad Ro. v. Sič
p̄ vni hoſis inobedientiā p̄tōres 2ſtruti ſūt multi: ita p̄ vni
homis inobedientiā iuſti cōſtituent multi: hic in pſenti inchoa-
tione p̄ grām: t in futuro p̄ gliam q̄ eſt grā pſummatā.

Finit Proemium:

diſcreparent ita calamo ſperauim⁹: vt hiſ tñ q̄
ſenſū videbanſ mutare: correctis: reliqua ma-
nere pateremur ut fuerāt. Canones q̄ q̄s Euse-
bius cesariensis epifcopus alexādrinū ſecutus
ammonium iu decē numeros ordinauit: ſiç in
greco habenſ expreſſimus. Q̄ ſi q̄s de curioſis
voluerit noſſe que in euāgelijs vel eadē v̄l vici-
na vel ſola ſint: eoꝝ diſtinctione cognoſet. Ha-
gnus ſiquidē hic in noſtris codicib⁹ error inole-
uit: dū qd in eadē re ali⁹ euāgelistā plus dixit: i
alio qz min⁹ putauerit: addiderūt: v̄l dū eūdeſ
ſenſū ali⁹ alit exp̄ſſit: ille q̄ vñū e q̄ttuor primūz
legerat: ad ei⁹ exempluz ceteros q̄z estimauerit
emēdādos. Unū accidit ut apud noſ mixta ſint
omnia: et in Marco plura Luce atq; Matthei.
Rursum in Mattheo plura Johānis t Marcī:
t in ceteris reliquoř q̄ in alijs p̄pria ſūt iueni-
antur. Cū itaq; canones legeris q̄ ſubieſti ſunt
cōfusionis errore ſublatō: t ſimilia omniū ſcieſ:
t ſingulis ſua q̄q; reſtuiſ. In canōe primo cō-
cordant q̄ttuoř: Mattheus: Marc⁹: Lucas: Jo-
hānes. In ſecondo tres. Mattheo: Marcus: Lu-
cas. In tertio tres. Mattheo: Lucas: Johānes.
In quarto tres. Mattheo: Marcus: Johānes.
In q̄nto duo. Mattheo: Lucas: In ſexto duo.
Mattheo: Marcus. In ſeptimo duo. Mattheo:
Johānes. In octauo duo. Lucas: Marc⁹. In
nono duo. Lucas: Johānes. In decimo p̄pria
vnusq; q̄ nō habenſ in alijs eſdiderūt. Singu-
lis vero euāgelijs ab vno iſcipiēs vſq; ad finem
libroꝝ diſpar numer⁹ accreſcit. Hic nigro colore
pſcriptus ſub ſe habet aliū ex minimo diſcolorē
numer⁹: qui ad decē vſq; pcedēs indicat: prior
numerus in quo ſit canone requirend⁹. Cū er-
go aperto codice (verbi gratia) illō ſiue illud ca-
pitulū ſcire volueris cuius canōis ſit: ſtatiū ex
ſubieſto numero doceberis: t recurrēs ad prin-
cipia in quib⁹ canōnū ē diſticta cōgeries: eodē-
q; ſtati canone ex titulo frōtis iuēto: illū que q̄
rebas numer⁹ eiusdē euāgeliū q̄ t ipe ex inſcripti-
one ſignat inuenies: atq; e vicino ceteroꝝ tra-
mitib⁹ inſpectis q̄s numeros e regiōe habeant
adnotab: t cū ſcierſ recurrēs ad volumia ſingu-
loꝝ t ſine mora repti numeri q̄ ſi signaueras:
repies t loco i qb⁹ v̄l eadē v̄l vicia dixeris: Opto
vt i xp̄o valeas t memineriſ mei papa btiffime.

Incepit ali⁹ plog⁹ ſcri h̄iero. i q̄ttuoꝝ euāgē.

Lures fuſſe q̄ euāgelia ſcpſeft: Lu-
cas euāgelistā teſtaſ dicēſ. Omq; de
multi conati ſūt ordiare narrationē
reꝝ q̄ i nobis cōplete ſūt: ſiç tradide

Prologus

rit nobis q ab initio ipi viderunt sermonem: t mi
nistrauerunt ei: t pseueratia usq ad pses tps mo
nimeta declarat: q a diuersis auctorib edita di
uersarū heresū fuere pncipia: vt ē illō iuxta egyptios: t Thomā t Matthiā t Bartholomeum:
duodeci qz aploz et basiliis atq apollinis ac
reliquoz qs enumerare logissimum est: cū hec tm
in plementiaz necesse sit dicere: extitisse quosdaz q
sine spū t g̃a dei conati sūt magis ordiare nar
rationē: qz historię texere veritatez. Quib' iure
^{t Job.10.b} pōt illō ppheticū coaptari. Qe q pferunt de cor
de suo: q ambulat post spū suū: q dicunt: hec di
cit dñs: t dñs nō misit eos. De qb' t saluator in
^{t Job.10.b} euāgelio Johānis loquit. Dēs q aī me venef
fures fuerūt t latrōes. Qui venerūt: nō q missi
sūt. Ip̃e ei ait: Veniebat: t ego nō mittebam eos.
^{t Dar.7.b} In venientib' p̃suptio temeritat: in missis obse
quiū fuit. Ecclia āt q dñi voce supra petrā
fūdata ē: quā introduxit rex i cubiculū suū: t ad
quā p foramē dsc̃siois occite misit manū suā si
mil' damule h̃iñloz ceruoz qttuor volumē pa
radisi istar eructuās qttuor t angulos t anulos
habet: p q̃s q̃s arca testamēti t custos legl dñi li
gnts mobilib' vchit. Prim' oīm Matthe' ē pu
blican' cognomēto leui: q euāgeliū i iudea he
breo sermōe edidit ob eoz ṽl marie cām q in ie
sū crediderāt ex iudeis: t nequaq̃ legis ymbra
secedēt euāgeliū vitatē seruabāt. Secund' Har
cus iterpres apostoli Petri t alexandrīne eccl
sie prim' ep̃s: q dñm qdē saluatorem ip̃e nō vi
dit: s̃ ea q̃ audierat mg̃fm pdicatē: iuxta fidem
magis gestoz narravit q̃ ordinē. Terti' Lucas
medicus natōe syr' antiochensis: cui laus i euā
geliō: q t ip̃e discipul' apli Pauli i achiae bithi
nieq̃ prib' volumē cōdidit: qdā alti' repetēt: t
vt ip̃e i p̃emio p̃fite' audita magl q̃ visa descri
^{t Job.21.f} bēst. Ultimus Iohes apls euāgelistā quē iesus
plūmū amauit: q sup pec̃ dñi recumbēs purissi
ma doctriaz fluēta potauit: t q̃ sol' de cruce me
ruit audiret. Ecce mater tua. Is cū esset in asia: t
iā tūc hereticoz semia pullularēt cherithi hebio

Slo.ordi.

Dodus
In tractā
di talis
est. Prim' ge
nealogiaz xp̃i
describit: disti
guēs cā p tres
tesserdecades
post ait de nu
tritura salua
toris t de ad
uētu magoz i.
bethleēt: t de occisōe puuloy. deinde
de baptismo xp̃i t ieiunio. xl. diez: et
de fētatione triplici. Postea de doctri
na ei'. s. de sermōe habito i mōte. de
de gesta t miracula xp̃i expōit. Nādē
t passiōe: resurrectiōe t ascensiōe agit.
buic ā libro Hiero. plogū p̃mitit i
quo

Incipit plog' sc̃i Hieronymi
in euāgeliū fm Mattheum.

Mattheus ex iudea si
cut in ordine primus
pōitur: ita euāgeliū
i iudea prim' sc̃psit:
cui' vocatio ad dñm

post dilunū inibi habitauerūt filii chm: qb' expulsis p filios israel tpe Josue nomi
nata est iudea a tribu iude: que erat principalis t regia. Tertio describit q̃t ad ordinē
inter euāgelistas. cū dicit: Sicut p̃m' in ordine ponit. in ordine. s. euāgelistarū: ita i
iudea p̃m' scripsit euāgeliū. Quarto describit q̃t ad statu p̃cedētē ei'. queritionē ad
christū. Quia aut̃ erat publican'. i. curā habēs de publicis actib'. erāt ei tūc iudei tri
butarij romanoz. t ideo illi q̃ colligebāt tributū romanis mittēdū dicebant publicanē
bmōi cōter sūt cōpozores: t pecuniaz numeratores. Et q̃ talia negocia vix q̃t nuuq̃ si
ne p̃cō

Nico. de lyra

Expositio Alcolai de lyra sup p̃mū plogū Matthei.
Matthe'. Hic ē p̃m' plog' beati Hiero. q̃ p̃pōit enā
geliō Matthei. Qui qdē plog' diuidit in qttuor
ptes. In p̃ma pte describit euāgeliū star'. sc̃do scri
bēdi mod'. ibi: Dnoz in generatiōe xp̃i. tertio hu
ius euāgeliū materia p̃cipallis. ibi: Quarū oīm re
rti. Et quarto utilitas hul' op̃is. ibi: In quo euāgeliū utile est.
In p̃ma pte describit euāgeliū ex nole. cū d̃r Matthe' q̃ inter
ptat d̃r: qr̃ inter allos euāgelistas primo d̃r est a deo ad scri
bendū euāgeliū ad instructionē oīm fideliū. Secundo describit
ex natione t patria. cū d̃r: b̃. Et iudea. qr̃ natōe fuit iude': t
de iudeis nat': que quidē iudea p̃mo dicta est terra chanaan: qr̃
nata est iudea a tribu iude: que erat principalis t regia. Tertio describit q̃t ad ordinē
inter euāgelistas. cū dicit: Sicut p̃m' in ordine ponit. in ordine. s. euāgelistarū: ita i
iudea p̃m' scripsit euāgeliū. Quarto describit q̃t ad statu p̃cedētē ei'. queritionē ad
christū. Quia aut̃ erat publican'. i. curā habēs de publicis actib'. erāt ei tūc iudei tri
butarij romanoz. t ideo illi q̃ colligebāt tributū romanis mittēdū dicebant publicanē
bmōi cōter sūt cōpozores: t pecuniaz numeratores. Et q̃ talia negocia vix q̃t nuuq̃ si
ne p̃cō